

κή Θεατρική Επιθεώρηση 1894-1926, Αθήνα 2000). Το ίδιο θέμα, από διαφορετική άποψη, διαφωτίζει και το επόμενο άρθρο, «Η ελληνική θεατρική επιθεώρηση ως πολιτικό θέατρο» (σσ. 165-197, γραμμένο το 1997/2004), που δημοσιεύτηκε πρώτα στην Παράβασι 6, 2005, σσ. 107-121, όπως και το σύντομο «Επιθεώρηση: είδος υπό εξαφάνισαν» (σσ. 199-216), που δημοσιεύτηκε πρώτα στον Επίλογο '97, Αθήνα 1997, σσ. 149-159. Πολύ παλαιότερα είχε δει το φως της δημοσιότητας το άρθρο «Βασίλη Βασιλικού: Η δίκη των «Εξ'»» (σσ. 217-232), στο Θέατρο του Κ. Νίτσου 39-39 (1974), σσ. 117-120, αντίθετα πρόσφατο είναι το άρθρο «Ο Φ. Δ. Φραγκόπουλος και τα επτανησιακής θεματικής θεατρικά του έργα» (σσ. 233-264), που δημοσιεύτηκε στην Επιστημονική Επετηρίδα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών ΛΣΤ'(2005), σσ. 451-469.

Η δεύτερη θεματική ενότητα, «Πρόσληψη και παραστασιολογία», απαρτίζεται από τρία μελετήματα: «Ο Ερωτόκριτος στο νεοελληνικό θέατρο. Για την πρώτη παράσταση του κρητικού έπους από την 'Ελευθέρα Σκηνή' (1929)» (σσ. 267-311), που είχε δημοσιευτεί στη Δάφνη, Τιμητικό τόμο για τον Σπύρο Ευαγγελάτο, Αθήνα 2001, σσ. 147-167, «Ο Κλαβίγιος. Το ωραίο και συγκινητικό δράμα του μεγίστου ποιητού της Γερμανίας Γάιτου στην ελληνική σκηνή του 19ου αιώνα» (σσ. 313-378), εκτενές μελέτημα για τις μεταφράσεις, παραστάσεις και την απήχηση του έργου, που δημοσιεύτηκε πρώτα στην Παράβασι 4, 2002, σσ. 39-72, και το τελευταίο άρθρο με παρόμοιο θέμα: «Παρουσία και υποδοχή του δραματικού έργου του Φρειδερίκου Σίλλερ στην νεότερη ελληνική σκηνή. Η είσοδος: *Ραδιουργία και Έρωσ*, Αθήνα 1857» (σσ. 379-411), ανακοίνωση στο Β' Πανελλήνιο Θεατρολογικό Συνέδριο «Σχέσεις του Νεοελληνικού Θεάτρου με το Ευρωπαϊκό», Αθήνα 2004, σσ. 93-107. Η πολύ χρήσιμη αυτή συγκέντρωση σκόρπιων μελετημάτων τελειώνει με ένα ευρετήριο ονομάτων και έργων.

ΒΑΛΤΕΡ ΠΟΥΧΝΕΡ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ / ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ / ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Επιστημονικές Επιμορφωτικές Διαλέξεις Ακαδημαϊκού έτους 2004-2005,
Ναύπλιο 2006, σελ. 227, πολλές εικ., ISBN 960-89135-0-0.

Το αδελφό τμήμα του νεοιδρυθέντος Πανεπιστημίου Πελοποννήσου ξεκίνησε τη δημοσίευση επιμορφωτικών διαλέξεων με έναν τόμο, που περιέχει μερικές ενδιαφέρουσες διαλέξεις, και στο Β' μέρος ανακοινώσεις μιας εκδήλωσης «Ποίηση και θέατρο: Αφιέρωμα στον Οδυσσέα Ελύτη». Οι διαλέξεις αρχίζουν με τον Στυλιανό Ροδαρέλη, «Ο χριστουγεννιάτικος κύκλος στο ισπανικό θέατρο» (σσ. 2-36), άρθρο κάπως εγκυκλοπαιδικό αλλά διαφωτιστικό, με εικονογραφία, βιβλιογραφία (από την οποία απουσιάζει περιέργως πως το κλασσικό βιβλίο του Κ. Β. Donovan: *The Liturgical Drama in Medieval Spain*, Toronto 1958) και μουσική εργογραφία. Ακολουθούν άλλες διαλέξεις, της Χριστίνας Οικονομοπούλου, «Ο Πικάσο και το θέατρο» (σσ. 59 εξ. με εικονογραφία, κατάλογο των συνεργασιών του με μπαλέτα και το θέατρο και βιβλιογραφία), ένα άριστα τεκμηριωμένο μελέτημα της Ελένης Γουλή, «Η αργολική μήτρα της αναβίωσης: Το αρχαίο δράμα στα Επιδαύρια και το Φεστι-

βάλ Άργους» (σσ. 83-118), του Τώνη Λυκουρέση, «Από το θεατρικό κείμενο στην κινηματογραφική οθόνη» (σσ. 147 εξ.), της Λίνας Γιαννούκου, «Η επιρροή της Ανατολής στους σκηνοθέτες της Δύσης: Peter Brook, Jerzy Grotowski, Eugenio Barba» (σσ. 159 εξ.), του Βασίλη Μανουσάκη, «*Αγάπης αγώνας άγνος*: Οι προβληματικές σχέσεις στο θέατρο του Τένεσι Γουίλιαμς: Οι περιπτώσεις του *Λεωφορείου ο Πόθος* και του *Γυάλινου Κόσμου*» (σσ. 171 εξ.), ενώ από το αφιέρωμα για τον Ελύτη αφορούν το θέατρο το άρθρο της Ελένης Κουτριάνου, «Η ζωγραφική, ο κινηματογράφος και το θέατρο στην ποίηση του Οδυσσέα Ελύτη» (σσ. 205 εξ.) και της Ιουλίτας Ηλιοπούλου, «Η θεατρική διάσταση του ποιητικού λόγου του Οδυσσέα Ελύτη» (σσ. 219 εξ.). Ο τόμος είναι ιδιαίτερα ευπαρουσίαστος με πλούσιο οπτικό υλικό, που παρεμβάλλεται με διάφορα σχήματα στο κείμενο και «αλαφρύνει» την ανάγνωση. Όπως είναι φυσικό, οι ίδιες οι διαλέξεις, στην επεξεργασμένη τους μορφή, είναι άνιστες και δύσκολα μπορούν να συγκριθούν μεταξύ τους, εφόσον δεν ακολουθούν κάποιο θεματικό πλαίσιο ή αφιέρωμα. Μένει να εκφράσει κανείς την ευχή, η σειρά αυτή να συνεχιστεί.

ΒΑΛΤΕΡ ΠΟΥΧΝΕΡ

ΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΜΠΑΣΤΙΑΣ

Κωστής Μπασιτιάς. Δημοσιογραφία – Θέατρο – Λογοτεχνία,
εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 2005, σελ. 558, πολλές εικ., σκίτσα κτλ.,
ISBN 960-03-3969-4.

Ο γιος του αείμνηστου Κώστα Μπασιτιά (1901-1972), Γιάννης Μπασιτιάς, που το 1997 μας χάρισε τη δίτομη μελέτη *Ο Κωστής Μπασιτιάς στα χρόνια του Μεσοπολέμου. Χρονογραφία – Εργογραφία – Βιβλιογραφία*, παρεμβάλλει στη συνέχιση της βιβλιογραφικής και εργογραφικής του προσπάθειας για τον πατέρα του, που σταματάει στο έτος 1946, ένα βιογραφικό σχεδιάσμα, που φανερώνει τα νήματα και τις διασυνδέσεις του πληροφοριακού υλικού με πράγματα, πρόσωπα και καταστάσεις, εγχείρημα ιδιαίτερα αναγκαίο στην περίπτωση ενός άκρως κοινωνικού ανθρώπου, που ήταν για δεκαετίες πνευματικός και κοινωνικός παράγοντας: Το εξηγεί ο ίδιος ο συγγρ. στην Εισαγωγή: «Η ανάγκη να ανασυνθέσω τη ζωή του Κωστή Μπασιτιά με οδήγησε, εδώ και είκοσι χρόνια, στο ξεκίνημα μιας έρευνας με σκοπό την αποκάλυψη του πλούσιου, αλλά δυσπρόσιτου, υλικού που αφορούσε τον ίδιο, την εποχή του και τα πρόσωπα που ήρθαν σε επαφή μαζί του. Τα πρώτα αποτελέσματα της έρευνάς μου δημοσιεύθηκαν το 1997 στο δίτομο έργο μου *Ο Κωστής Μπασιτιάς στα χρόνια του Μεσοπολέμου. Χρονογραφία – Εργογραφία – Βιβλιογραφία* (Εκδοτική Αθηνών). Επρόκειτο για μια βιβλιογραφική μελέτη που διέφερε από άλλα βιβλιογραφικά πρότυπα, καθώς, κατά την παρουσίαση του υλικού που είχα συλλέξει συμπεριείλαβα στα περισσότερα λήμματα και εκτενή παραθέματα, μέσω των οποίων ο αναγνώστης μπορούσε να παρακολουθήσει τη ζωή και το έργο όχι μόνο του Μπασιτιά, αλλά και όλου του πνευματικού και πολιτικού κόσμου της εποχής. Το έργο κάλυπτε την περίοδο από τις αρχές του αιώνα έως το καλοκαίρι του 1946, όταν ο Μπασιτιάς αναχώρησε για τη Νέα Υόρκη, ως ανταποκριτής της εφημερίδας *Η Βραδινή*, δηλαδή περίπου το ήμισυ του ενήλικου βίου του. / Η εμφάνιση της βιβλιογραφίας προκάλεσε το ενδιαφέρον ερευνητών, δημοσιογράφων και αναγνωστών [...].